

TEKRARLAYAN DÜŞÜKLER (126 vakanın analizi)

Dr. Cemalettin AKYÜREK, Dr. Metin ÇAPAR, Dr. Hikmet KARABACAK,

Dr. Hakan KAYA, Dr. Ali ACAR

S.Ü.T.F. Kadın Hastalıkları Anabilim Dalı

ÖZET

01.01.1990-30.05.1991 tarihleri arasında Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı polikliniğine başvuran, tekrarlayan abort yapan 126 hastanın değerlendirilmesi yapılmış, muhtemel abort sebepleri araştırılmış ve kaynakların ışığında yapılanlar ve yapılması gerekenler bu yazda sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Tekrarlayan düşükler, infertilité, luteal faz yetersizliği.

SUMMARY

Recurrent Abortions

(Analyses of 126 cases)

This study was performed on 126 outpatients admitted to the department of Gynecology and Obstetrics of Selçuk University, Faculty of Medicine between the dates of 01.01.1990 and 30.05.1991. 126 patients with recurrent abortus were evaluated and possible causes of abortus were investigated. It was also discussed in view of literature. We also present the researches we have done what has been done and what should be done.

Key Words: Recurrent abortus, infertility, luteal phase deficiency.

GİRİŞ

Tekrarlayan düşüklerin sebepleri oldukça karmaşık ve çok faktörlüdür. Annenin belirgin bir hastalığının bulunması önemli bir etkendir, fakat bu durum çok ender tesbit edilebilir. İstenen ve planlanan bir gebeliğin kaybı hekimi üzüldüğü kadar aileyeye de büyük bir keder vermektedir.

Jinekoloji pratiğinde gebeliklerin %0,6,5-21'i abortusla sonuçlanmaktadır, habituel abortus oranı %0,01-0,017 arasında yer almaktadır (1, 2). Stirrat bu oranı %12-15 arasında vermektedir (2).

Hastaların %15-56'sı arasında birden fazla düşük sebebi ortaya konulmakta, tekrarlayan abortusların %1'i aileyi ilgilendirmektedir (3).

Maxson, birinci trimesterde 2-3 tane düşük yapan bir kadında kalıcı veya geçici bir endokrin defektin bulunduğu ileri sürülmektedir (4).

Tekrarlayan Düşüklerin Sebepleri:

1. Anatomik Defektler: Konjenital uterus anomali görülmeye oranı %0,5-2,5 arasındadır. En zayıf üreme kaabiliyeti unicornuate ve biconuate uteslarda bulunmaktadır. İlkinci üç ay abortslarda uterus anomali

%15-33 arasında yer almaktadır (1). Ayrıca 1/200 oranında servikal yetersizlik saptanmış (5), düşüklerde etkisi %13-20 arasında bulunmuştur (6).

2. Genetik Defektler: Tekrarlayan abortuslu çiftlerin %9,5-13,2'sinde görülmektedir. Translokasyon %44, mozaizizm %48, deletion veya inversiyon %8 oranında saptanmıştır (1). Down sendromu anne taşıyıcı ise %10-20, baba taşıyıcı ise %2-5 oranında görülmektedir (7). İlk üç ay abortlarında kromozom anomalisi oranı %61,5, sonrakilerde %30,5'tür (7, 8). Ebeveynlerde kromozom anomalisi oranı %2,9'dur (2). Bu oranı Stirrat %4, Gill %6 olarak bildirmiştir (2, 8).

3. Endokrin Sebepler: %23-35 oranında luteal faz yetersizliği (LFY) bulunmuştur. Progesteron seviyesi esas sebep olmaktan çok düşük tehditi semptomu olmaktadır (1). Bicornuate uteruslarda LFY sık görülür (5). Stirrat LFY oranını % 35-40 olarak vermiş (2), Coulam ise bu oranını %29 olarak bildirmiştir (9). Polikistik overde %82 abortus riski saptanmış, kontrol grubunda abortus riski %18 oranında bulunmuştur. Kolinifer sitrat ve gonadotropolarla ovulasyon induksiyonu yapılanlarda önemli

oranda luteal faz yetersizliği meydana gelmektedir (8, 9).

4. İnfeksiyonlar: Mikoplazma infeksiyonu, düşük yapanlarda %28, kontrol grubunda %7 oranında bulunmuştur (1). Erken membran rüptüründe %69 oranında mikoplazma saptanmıştır (3). Vaginal kültürde %36.3 mikoplazma, %62.1 üreaplazma elde edilmiştir. Sporadik abortuslardan genellikle mikoplazma sorumludur (10). Toxoplazma 1/16'dan yüksek ise %38,1'de sporadik abortus, %32.9 rekürren abortus, %31'inde normal doğum görülmüştür (10, 11, 12, 13). Coulam mikoplazma ve üreaplazmayı ilk üç ayda önemsiz bulmaktadır (9).

5. Metabolik Faktörler: Wilson hastalığı önemli bir düşük sebebidir. Diabet ve tiroid disfonksiyonu tekrarlayan düşük sebebi değildir (1, 14). İnsüline bağlı diabetiklerde konjenital anomali yüzdesi fazladır (14). Stirrat, kontrollü diabette %15, kontrol edilmeyenlerde %45 düşük bildirmektedir (56). Maxson, tiroid hastıkları ve diabetin önemli bir etken olduğunu ileri sürmektedir (4).

6. Erkek Faktörü: Erken abortuslarda Oligoteratospermii yüzdesi fazladır (1). Coulam, sigara ve sperm faktörünü abortların %5'inde etken saymaktaadır (9).

7. Sistemik Hastalıklar: Sistemik lupus eritematozus (SLE) önemli bir etkendir. 1660 gebelikte bir görülmektedir. İzah edilemeyen tromboemboli ve habituel abortusda %13 oranında sistemik lupus eritematozis pozitifliği saptanmıştır (1). SLE, ikinci üç ay ölü abortuslarının önemli bir sebebidir (3, 14). Preeklampsie antinükleer antikor (ANA) pozitifliği %15, izah edilemeyen abortuslarda %30, normal doğum yapanlarda %6.6 bulunmuştur (14). ANA pozitif olanlarda bariz olarak lupus belirtisi olmasa da altı misli tekrarlayan intrauterine ölüm vardır (15).

8. Fetal Anomali: Abortuslarda fetal malformasyon fazladır (%40-55). Boş ovum sendromu %17 oranında bulunmaktadır (1).

9. Myomlar: %18 oranında düşük sebebi olmaktadır (5).

10. İmmüโนlojik Sebepler: Tekrarlayan düşüklerde %40 oranında saptanmıştır (9). Scott ve arkadaşları bir veya iki düşük yapanlarda bu oranı %40 olarak ileri sürmüşlerdir (16).

11. İzah edilemeyen sebepler: Gill'e göre %27 oranındadır (8). Maxson, bu grupta %10-49 oranında endometriozis saptandığını bildirmektedir (4). Başka sebep bulunamazsa anne yaşı, ovulasyon ve fertilizasyon arasındaki süre de önemli sayılmalıdır (17).

12. Diğer Sebepler: Nadiren plasenta anomalileri, kronik hipertansiyon, kronik nefrit, radyasyon ve anestezik gazlar da abortus sebebi olurlar (18). Ayrıca hidrotubasyon, artifisyal inseminasyon ve gebe kalması için altı aydan çok uğraşılan 35 yaş üstü kadınların gebeliklerinde yüksek abortus oranı vardır. Klomifen sitrat kullanılarak gebe kalanlarda normal popülasyondan fazla anomali meydana gelmemekte, ancak bu grupta %10-26 arasında abortus görülmektedir. HMG-HCG kullanarak gebe kalanlarda abortus oranı %17-31, IVF ve GIFT sonrası abortus oranı da %24.3 ve %26.2 düzeyinde saptanmıştır (17, 19).

MATERIAL VE METOD

Bu çalışma, 01.01.1990 - 30.05.1991 tarihleri arasında Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın-Doğum polikliniğine başvuran 126 hastayı kapsamaktadır. Hastaların anamnez ve jinekolojik muayenesini takiben, anemi, metabolik hastalık (diabet), kan grubu ve Rh tayini, Rh (+) olanlarda yine de indirekt Coombs testi (IDC), tiroid fonksiyonları ve TORCH grubu araştırılmıştır. Bir kısmında Histerosalpingo grafi (HSG), premenstruel endometrium biopsisi ve reglin 22. günü progesteron tayini yapılmıştır. Bazı hastalarda prolaktin, free testosterone, DHEA-S seviyelerine bakılmış, bazılarda da ANA/LE ve kromozomal tetikler yapılmıştır. Beylerden bir kısmına sperm sayısı tekrarı, antisperm antikor (oto) veya eşinden antisperm antikor (ASA) bakılmıştır. İzah edilemeyen iki hasta için laparoskopik kararı verilmiş, iki hastaya myomektomi uygulanmıştır.

BULGULAR

Hastalarımızın en küçüğü 17, en büyüğü 40 yaşında, yaş ortalaması 27,3 olarak bulunmuştur. Ortalama gebelik sayısı 3,93, ortalama abortus sayısı 3,47 ve en fazla abort sayısı 10 olarak saptanmıştır. Abortusların %67, 75'i ilk üç ay, %32,25'i ikinci üç ayda yer almaktadır. Hastaların 28'inde birden çok faktör saptanmıştır.

Tablo 1: Saptanan Endokrin Faktörler

Sebep	Sayı	%
Troid Hastalıkları	4	3,17
Hipotiroidi	1	0,79
Hipertiroidi	3	2,38
Diabetes Mellitus	6	4,76
Luteal Faz Yetersizliği	13	10,30

Tablo 2: Saptanan Organik Faktörler

Sebep	Sayı	%
Myoma Uteri	6	4,76
Servikal Yetersizlik	17	13,49
Uterin Anomali	17	13,49
Hipoplasti	5	
Subarcuatus	3	
Arcuatus	3	
Bicornus	6	

Tablo 3: Abortus sebebi olan infeksiyon ve infestasyonlar

Sebep	Sayı	%
TORCH		
Rubella	6	4,76
Toxoplazma (Eliza)	38	30,15
Kronik Endometrit (P.C)	3	2,38

Tablo 4: Diğer Abortus Sebepleri

Sebep	Sayı	%
Rh Uyuşmazlığı	12	9,52
IDC (+)	3	2,38
Antisperm Antikor (+)	6	4,76
Boş ovum Sendromu	2	1,58
Sistemik Lupus Eritematozus ANA (+)	2	1,58
İzah Edilemeyen	2	1,58

TARTIŞMA

Vlandaaren, abortusu "İnsan üreme sisteminin bir hatası" olarak saymaktadır. Jinekoloji polikliniklerine düşük yapmak üzere olan, düşük yaptığını söyleyen ya da çocuk sahibi olup olamayacağını soran bir çok kişi başvurmaktadır. Bu sorulara cevap verebilmek için düşük nedeni olan faktörlerin tek tek araştırılması gerekmektedir.

Bizim hastalarımızda tiroid disfonksiyonları ve diabet önemli bir yüzde işgal etmemektedir. Bu hastalarda multifaktöryel sebepler söz konusudur. Luteal faz yetersizliği çalışmamızda %10.3 oranında görülmüş, kaynaklarda ise %29, %23-35 ve %35-40 olarak bildirilmiştir (1, 2, 5, 9).

Hastalarımızın 6 tanesinde myoma uteri saptanarak iki hastada myomektomi yapılmış, bunlardan birisine sonradan sectio ile doğum yaptırılmıştır.

Servikal yetersizlik 17 hastada (%13,49) görülmüş ve 5'inde gebeliğin 12. haftasından sonra sörklaj yapılmıştır. Kaynaklarda ikinci trimester abortuslarında servikal yetersizliğin %13-20 oranında rol oynadığı belirtilmektedir (6).

Hastalarımızda abort materyalinden genetik araştırma yapılmamış, fakat ailelerden 14 tanesinde yapılan kromozomal değerlendirmede patoloji bulunamamıştır. Kaynaklarda aileyi ilgilendiren kromozomal patolojiye %4 ve %6 oranında rastlanmaktadır (2, 8).

Konjenital uterin anomali 17 vakada (%13,4) bulunmuştur. Vakaların 6'sında bicornus, 5'inde hipoplastia uteri saptanmıştır. Bicornuate uteruslarda luteal faz yetersizliği fazla görülmekte, sebep olarak vasküler yetmezlik nedeniyle hormonal uyarılarla cevap vermeme ileri sürülmektedir (1, 5).

Hastalarımızda TORCH grubu infeksiyonlarının oranı en çok %30,15 ile toxoplazmada görülmüştür. Bunlarda ELIZA yöntemi ile IgG ve IGM varlığı ve yüzdesi, bazlarında Sabin-Fieldman Dye testi ile ortantı araştırılmıştır. Sabin-Fieldman 1/16'dan yüksek ise IgM oranı kullanılan kitle göre patolojik olanlarında 21 gün süreyle günde 3 gram spiramycine, ya da Daraprim-sulfamid kombinasyonları kullanılarak en az üç hafta sonra oranları yeniden kontrol edilmiştir. çalışmamızda toxoplazma pozitifliği kaynaklarda verien oranlara yakın bulunmuştur (9, 10, 11, 12, 13). Olgularımızın 3 tanesinde kronik endometrit bulunarak tedavi edilmiştir.

Rh uyuşmazlığı 12 hastada (%9,52) ve IDC testi pozitifliği 3 vakada (%2,38) tesbit edilmiştir. Anti-

sperm antikor 6 olguda (%4,76) görüлerek kondom kullanımı tavsiye ediliştir. Ayrıca iki boş ovum sendromu (%1,58) ve izah edilemeyen 2 olgu (%1,58) saptanmıştır.

ANA araştırılan 32 hastadan ikisinde pozitif sonuç alınmıştır. Hastalardan birisinde 10 yıldan beri SLE takibi yapıldığı anlaşılmıştır.

Izah edilemeyen trombo-emboli ve habituel abortuslarda %13 oranında ANA pozitifliği bulunmuştur. İkinci üç ayda abortusların önemli bir sebebinin SLE olduğu bildirilmektedir. SLE preeklampsı vakalarında da %15 oranında saptanmıştır (3,14,15,18,19,20).

Ovulasyon indüksiyonu yapılırken klomifen sıtrat veya HMG-HCG tedavisi uygulananlarda %10-26 ve %11,3-27,5 oranında abortus saptanmıştır (17, 18, 19, 21, 22). İlâveten gebe kalmakta çeşitli güçlükleri olan ve tedavisi yapılan kadınlarda, artifisyal inseminasyonda ve 35 yaşın üzerinde abortus oranı artmaktadır. Yaşlı bir ovum, yaşlı bir sperm ve

ilaçların etkileriyle meydana gelen luteal faz yetersizliği sonucunda abortusların artabildiği ileri sürülmektedir (17, 19, 23).

SONUÇ

Gebeliğin meydana gelmesi kadar devamı da bilinen ve bilinmeyen pek çok faktörün etkisine bağlıdır. Bu nedenle gebeliğin ilk 3 ayında mutlaka hem kontrollü ve bu ziyarette önemli tetkikler öncelikle yapılmalıdır. Fransa'da Toxoplazma Testi mecburidir. Genç kızların iyi pişmemiş et yememeleri ve kedi tutunca ellerini yıkamaları öğütlenmelidir. Bir abortus yapan kadın tekrar gebe kalmadan histeroskopik tetkik, HSG, endometrial biopsi ve serum progesteron seviyeleri ile metabolik testler dahil bütün tetkikler yapılmalıdır. Stirrat, belirgin sebep bulunamayan düşük yapanlarda şefkatlı bir bakımla %85 oranında başarılı doğum elde edildiğini bildirmektedir (6). Bu konuda daha bir çok bilinmeyenin çözümlenmesi gereği sonucu ortaya çıkmaktadır.

KAYNAKLAR

1. Jong MH, Eskes B, Termijtelen A, Buijse HW. Habituel abortoion a rewiev. European J Obstet Gynecol Repro Biol 1989; 30: 319-52.
2. Stirrat GM. Recurrent miscarriage. Lancet 1990; 336: 728-39.
3. Dudley DJ, Brand W. New Approaches to recurrent pregnancy loss Clin Obstet Gynocol 1989; 32 (3): 520-532.
4. Maxson WS. Hormonal causes of recurrent abortion. Clin Obstet Gynecol 1986; 29 (4): 941-952.
5. Rock JA, Murphy AA. Anatomic abnormalities. Clin Obstet Gynecol 1986; 29(4): 886-911.
6. Stirrat GW. Recurrent miscarriage I: Definition and epidemiology. British Journal of Obstet Gynecol 1989; 96: 257-64.
7. Dewald GW, Michels VV. Recurrent miscarriage. Clin Obstet Gynecol 1986; 29(4): 865-885.
8. Gill JG. Genetic factors in fetal losses. Am J Rep Immun Microbial 1987; 15: 133-137.
9. Coulam CB. Unexplained recurrent pregnancy loss: Epilogue. Clin Obstet Gynecol 1986; 29(4): 886-911.
10. Byrn FW, Gibson M. Infectious causes of recurrent pregnancy loss. Clin Obstet Gynecol 1986; 4: 925-939.
11. Rosenfeld JA. Maternal and congenital toxoplasmosis. Post Grand Med 1988; 84(8): 187-190.
12. Couvreur J, Desmonds G, Thallier F. Prophylaxis of congenital toxoplasmosis. Effects of spiramycin on placental infection. J Antimic Chem 1988; 22(5): 193-200.
13. Hohlfeld P, Daffor F, Thallier F, et all. Fetal toxoplasmosis. J Pediatr 1989; 115: 765-69.
14. Junco DJ. Association of autoimmune conditions with recurrent intrauterin death. Clin obstet Gynecol 1986; 29 (4): 959-975.
15. Cowchock S, Dekoratius RD, Wapner RJ, Jackson LG. Subclinical autoimmune disease and unexplained abortion. Am J Obstet Gynecol 1984; 84(8): 187-190.
16. Scott JR, Rote NS, Brach DW. Immunologic aspects of recurrent abortion and fetal death. Obstet Gynecol 1987; 70(4): 645-56.
17. Shokam Z, Tosmer A, Inster V. Early miscarriage and fetal malformations after induction of ovulation, IVF and GIFT. Fertil Steril 1991; 55: 1-11.
18. Donough PG, Tho SPT. Recurrent abortion. In: Speroff L, Sciarra gynecology and obstetrics. Philadelphia: J.B. Lippincott Company, 1984; 5(92): 1-20.
19. Corsan GH, Kemmann E. Risk of a second consecutive first trimester spontaneous abortion in women who consecutive with menotropins. Fertil Steril 1990; 53: 817-21.
20. Tharapel AT, Tharapel SA, Bonnerman BM. Recurrent pregnancy losses and parental chromosome abnormalities. British J Obstet Gynecol 1985; 92: 899-914.
21. Macdonald RR. Does Treatment with progesterone prevent miscarriage. British Journal of Obstet Gynecol 1989; 96: 257-64.
22. McIntyre JA, Coulam CB, Faulk WP. Recurrent spontaneous abortion. Am J Repr Immun 1989; 21: 100-104.
23. Glicicher N, El-Roeiy A. The reproductive autoimmune failure syndrome. Am J Obstet Gynecol 1988; 159: 223-7.